Mektoub

VLOSPA

Ανοίχτηκα πολύ αλλά δεν το έχω μετανιώσει
Σε κάθε προβολή έχει και μία μικρή μου δόση
Και για άνθρωπο κλειστό θεέ μου πόσα έχω δώσει
Ρώτα στη γειτονιά μου όσους με ξέρουν από τόσο
Είμαι ο Vlospa ή ο Παύλος πες μου ποιος είναι ο άλλος
Κουβάλησα τα βάρη τους χωρίς να γίνω βάρος
Λένε Έλληνας ή Γάλλος στοιβάζω αντιπάλους
Διαχωρίζω ανθρώπους μα δεν διαχωρίζω φάρες
Πώς να προφυλαχτώ αν μου την κάτσουν από πίσω
Θα 'ναι κάποιος που ξέρω ή κάποιον θα συναντήσω
Θέλει στρατηγική τα πάντα θα αντιμετωπίσω
Μία βόλτα με το αμάξι πρώτα και ίσως ηρεμήσω
Τώρα τόσο μπροστά που τους ξέχασα όλους πίσω
Κουμπώνοντας την όπισθεν θα 'ρθω να τους πατήσω
Ήρθα να διεκδικήσω σιγά μην τους αφήσω
Τώρα με ξέρουν πόσοι πες μου πώς να σταματήσω
Μικρό είναι το κακό όταν τίποτα δεν σ' αγγίζει
Ατίθασο παιδί πώς να μου πεις η γη γυρίζει
Όταν γυρνούσε απ' τα χέρια μου ότι όμορφα μυρίζει
Και αυτά που είχα να κάψω έτσι τα έκαψα νομίζω
Δεν ξέρω τι έχω χάσει ξέρω όμως τι κράτησα
Πώς βγήκα κερδισμένος πάντα όταν δεν τα παράτησα
Άλλοτε ήμουν εντάξει κι άλλοτε με σιχάθηκα
Στο ύψος των περιστάσεων προσπάθησα και στάθηκα
Και σφίγγω τις γροθιές μου το στόμα μου οπλίζω
Σαν ώρες πια τα δευτερόλεπτα υπολογίζω
Αυτόν τον δρόμο επέλεξα κι ότι μου ήρθε το αξίζω
Ευθύνες που με καθυστέρηση μου αναλογίζω
Άτακτο κεφάλι δύσκολα με συγυρίζω
Πτυχές του εαυτού μου που δημόσια αναγνωρίζω
Σκυλί που λυσσασμένα στο μικρόφωνο γαβγίζω
Και την ψυχή του κάθε αληταρά μπορώ να αγγίζω

Στα δύσκολα τα χέρια μου τρίβω (τα χέρια τρίβω)
Το πεπρωμένο πώς να αποφύγω
Ήταν γραφτό πως αν δουλέψει όλα τα άλλα τα αφήνω
Και έτσι απ' το στόμα μου τις σφαίρες θα φτύνω
Μακάρι όμως να με άκουγα λίγο (μακάρι)
Τις μέρες που ψαχνόμουν να φύγω
Απ' το βορρά μέχρι το νότο για τη δύση του ήλιου
Από το τίποτα στον κύκλο των παράξενων τύπων

Στα δύσκολα τα χέρια μου τρίβω (τα χέρια τρίβω)
Το πεπρωμένο πώς να αποφύγω
Ήταν γραφτό πως αν δουλέψει όλα τα άλλα τα αφήνω
Και έτσι απ' το στόμα μου τις σφαίρες θα φτύνω
Μακάρι όμως να με άκουγα λίγο (μακάρι)
Τις μέρες που ψαχνόμουν να φύγω
Απ' το βορρά μέχρι το νότο για τη δύση του ήλιου
Από το τίποτα στον κύκλο των παράξενων τύπων

Στα δύσκολα τα χέρια μου τρίβω (τα χέρια τρίβω)
Το πεπρωμένο πώς να αποφύγω
Ήταν γραφτό πως αν δουλέψει όλα τα άλλα τα αφήνω
Και έτσι απ' το στόμα μου τις σφαίρες θα φτύνω
Μακάρι όμως να με άκουγα λίγο (να άκουγα λίγο)
Τις μέρες που ψαχνόμουν να φύγω

Απ' το βορρά μέχρι το νότο για τη δύση του ήλιου
Από το τίποτα στον κύκλο των παράξενων τύπων

Πού 'σαι Vlospa
Το αύριο στα χέρια μας
2310

Sponzor: www.srovnavac.cz - vyberte si pojištění online!